

Svar (12/3 96)**Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):**

Jeg har ikke kendskab til den konkrete sag, som ligger til grund for spørgsmålet, men kan generelt oplyse, at efter § 3 i lov om støtte til folkeoplysning er enhver kreds, der tilbyder folkeoplysende aktivitet for børn og unge under 25 år, tilskudsberettiget og har adgang til lokaler m.v.

Den enkelte kreds' idépolitiske grundlag, organisatoriske struktur, frie emnevalg, frie valg af tilrettelæggelsesform og frie dispositionsret skal respekteres.

Støtte til virksomhed ydes efter objektive kriterier, der sikrer lige tilskudsvilkår for virksomhed med samme funktion og indhold.

Aktivitet for børn og unge af idébestemt, politisk og religiøs art skal sidestilles med anden folkeoplysende aktivitet for børn og unge. Sådanne aktiviteter kan derfor ikke undtages fra kommunens generelle tilskudsordninger.

Spm. nr. S 1573

Til undervisningsministeren (29/2 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Er den enkelte kommune forpligtet til at give tilskud til politiske og religiøse ungdomsorganisationer efter samme regler som anden folkeoplysende aktivitet, f.eks. spejdere, i henhold til folkeoplysningsloven?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1572.

Svar (12/3 96)**Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):**

Efter § 15 i lov om støtte til folkeoplysning ydes der tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år. Heraf følger, at der påhviler kommunalbestyrelsen en pligt til at yde tilskud i et eller andet omfang, men der er ikke fastlagt bestemte satser for sådanne tilskud.

Loven åbner mulighed for, at der fastlægges forskellige satser for denne støtte alt efter aktivitetens indhold og funktion og for at graduere støtten efter alder.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. S 1572.

Ad spm. nr. S 1068

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af Jonna Grønver (V) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96 side 3397, lød således:

Til justitsministeren (17/1 96) af:

Jonna Grønver (V):

»Hvad kan ministeren oplyse om lovgivningen i Sverige og Norge vedrørende kvindelig omskæring?«

Supplerende svar (13/3 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Justitsministeriet har modtaget udtalelser fra det norske og svenske justitsministerium om lovgivningen vedrørende kvindelig omskæring.

Det fremgår af udtalelsen fra det norske justitsministerium, at der ved lov nr. 74 af 15. december 1995 om forbud mod kønslemlæstelse (»kønnslemlæstelse«) blev indført en særskilt bestemmelse om straf for omskæring af kvinder i Norge.

Loven supplerer den norske straffelovs bestemmelser om legemsbeskadigelse, og strafferammen er den samme som for legemsbeskadigelse.

Efter lovens § 1 straffes den, der forsætligt foretager et indgreb i en kvindes kønsorgan, som skader kønsorganet eller påfører det varige forandringer, for kønslemlæstelse. Straffen er fængsel indtil 3 år, men kan stige til fængsel indtil 6 år, såfremt indgrebet har medført sygdom eller arbejdsudygtighed af mere end 2 ugers varighed eller en uhelbredelig misdannelse (»lyte«), fejl eller skade. Har indgrebet medført døden eller betydelig skade på legeme eller helbred, kan straffen stige til fængsel indtil 8 år.

Medvirken straffes på samme måde. Det gælder også rekonstruktion (»rekonstruksjon«) af kønslemlæstelse. Med rekonstruktion sigtes til tilfælde, hvor en tidligere foretagen omskæring ønskes gentaget, f.eks. efter en fødsel.